

GEEN LENTEFEEST.....

voor de teruggekeerde vogels.

De terugkerende scharen weidevogels zijn dit jaar van de regen in de drup gekomen.. van de lente in de winter!

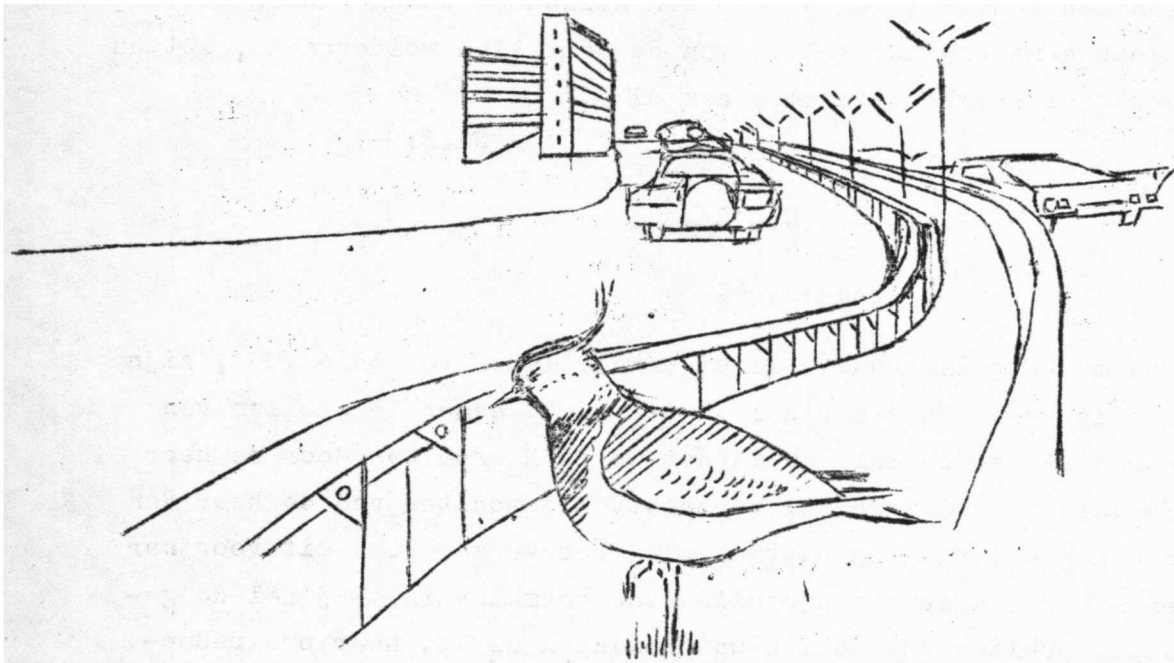
Wij hadden de Kieviten en grutto's, tureluurs, scholeksters en kemp-hanen, liever een vriendelijker welkom bereid.

Een lentefees bij een behouden terugkeer van een reis waarin zij toch al genoeg waren bedreigd. Maar helaas, er waren geen bloemen voor deze frontsoldaten, geen madeliefjes, vroegeling of hoefblad. Geen voorjaarskus van de oplopende temperatuur, maar slechts een on-gastvrij Nederland, met een polair klimaat.

Voor al de Kieviten, de voorlopers van al die legioenen broedvogels uit onze en noordelijker streken, kregen het zwaar te verduren.

Zij vlogen zich te pletter tegen het kou gordijn, dat ongeveer vanaf Ameland, door Friesland en Drenthe en verder naar het oosten, was opgetrokken. Bij honderden moeten zij zijn gestorven, dik onder de ijzel. Er kwam geen reddingsactie op gang. Te hooi en te gras werd er wel iets gedaan, door enkele boeren ofkinderen.

En toch, wat was eenvoudiger geweest.....dan het verzamelen van verkleunde vogels. Ze onder te brengen in stallen, met wat nest om in te scharrelen en wat universeel voer om weer op krachten te komen. Ze hadden na enkele dagen weer op eigen pootjes kunnen staan; op eigen vleugels kunnen gaan. Maar er gebeurde niets.!



De zoveelste misser van het Comité Wintervoeding, dat wel - en dat is eenvoudig - enkele oproepen voor radio (en t.v.?) wist te plaatsen. Oproepen om de vogels te helpen. Maar geen actie.

Niet de moed om er enkele honderdjes tegen aan te "gooien", om de vogels te vangen en te verzorgen en het publiek in de kou warm te laten lopen voor de vogelsbescherming.

De revenuen zouden groot geweest zijn, zowel aan levende "have" als aan pecunia.

Van vele kanten kreeg ik berichten over kieviten in plantsoentjes, langs de Rijkswegen en zelfs in de stadstuintjes. Aan de Bussumse Breedelaan vertoefde een groep van 21, op het weiland aan de Luizerweg hadden zich wel een tweehonderd verzameld en verder verbleven zij tussen de rijstroken van Rijksweg I (onder de vangrails) en in de Hilversumse "stads-groen stroken.

De grutto's kwamen in groepen van tientallen tot enkele honderden bijeen langs de Gooise kusten en in de Eempolder. In de dagen, die volgden op de beruchte zondag 16 maart, namen de aantallen weidevogels, die terugdeinsden voor het kou-scherm, steeds toe. De grutto's liepen te hoop langs de dijken van Zuidelijk-Flevoland. In de hoek Knardijk-westdijk Zd.Flevoland, liep het aantal van enkele honderden tot vele duizenden op. Tureluurs, kemphanen en scholeksters lieten zich nog niet zien. Wachtten die onder gunstiger omstandigheden de toestand aan het "thuisfront" af ?

Opvallend was , dat de kieviten, weer of geen weer, rustig overgingen tot de ceremoniën, welke vooraf plegen te gaan aan het stichten van een gezin. Zij bedreven het baltspel en legden de liefdesverklaringen af alsof zij in hun zakagenda naar de datum hadden gekeken.

Ik vraag me af of er soms kieviten zijn achter gebleven. Of zij het reisavontuur definitief hebben afgebroken. Of noordelijke kieviten het produkt van hun lente-uitingen soms aan Hollandse bodem hebben toevertrouwd ? Toch eens bij het tellen van de aantallen weidevogels, letten op een eventueel sterk toegenomen aantal !

Jl.B.

.....